

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

ARVAMUSED

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

6. august 2010,

seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ seoses kauplemisportfelli ja edasiväärtpaperistamisega seotud kapitalinõuetega ning tasustamispoliitika üle järelevalve teostamisega

(CON/2010/65)

(2010/C 223/01)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

12. novembril 2009 võttis Euroopa Keskpank (EKP) vastu arvamuse CON/2009/94 ⁽¹⁾ seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ seoses kauplemisportfelli ja edasiväärtpaperistamisega seotud kapitalinõuetega ning tasustamispoliitika üle järelevalve teostamisega (edaspidi „ettepanek direktiivi kohta“). 7. juulil 2010 võttis Euroopa Parlament vastu ettepaneku direktiivi kohta, ⁽²⁾ mis kuulub nüüd lõplikule vastuvõtmisele Euroopa Liidu Nõukogus. Käesolev arvamus põhineb Euroopa Parlamendi vastu võetud redaktsioonil direktiivi kohta.

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõike 4 viimasel lõigul, mille kohaselt EKP võib tema pädevusse kuuluvates küsimustes esitada muu hulgas arvamusi asjakohastele liidu institutsioonidele. Direktiivi kohta tehtud ettepanek sisaldab sätteid, mis puudutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) ülesandeid määratleda liidu rahapoliitika ja seda rakendada vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 127 lõike 2 esimesele taandele ning aidata kaasa rahandussüsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta teostamisele vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 127 lõikele 5. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpannga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

1. Üldised märkused

1.1. EKP peab probleemiks ettepanekud direktiivi I lisa punkti 2 alapunkti c alajaotuses ii osutatud tagatud võlakirjade, ⁽³⁾ mille tagatisvaraks on elamu- ja kommerts-kinnisvaraga tagatud laenud, suhtes kehtestatud erandist tulenevat riskikonsentratsiooni. Erandi pikendamine 31. detsembrilt 2010 31. detsembrini 2013 võimaldab elamu- ja kommerts-kinnisvaral põhinevaid väärtpaperid emiteerivate väärtpaperistamisasutuste välja antud eelisosakuid piiramatult kasutada tagatud võlakirjade tagatiste kogumis.

⁽¹⁾ ELT C 291, 1.12.2009, lk 1.

⁽²⁾ P7_TA-PROV (2010) 0274.

⁽³⁾ Vastavalt avatud investeerimisfondidega (UCITS) seotud õigusnormide kooskõlastamist käsitleva 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/611/EMÜ artikli 22 lõikele 4 (EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3).

Lisaks on vastuvõetud tekstist eemaldatud viide kõnealuste osakute puhul nõutavale kõige soodsamale krediitkvaliteedi hinnangule ⁽¹⁾.

- 1.2. Seega puudutab ettepanud direktiiv avatud investeerimisfondidele vastavaid tagatud võlakirju ja varaga tagatud väärtpapereid, mis on kõlblikud eurosüsteemi laenuhingute teostamiseks kooskõlas suunisega EKP/2000/7 eurosüsteemi rahapoliitika instrumentide ja menetluste kohta ⁽²⁾. Seetõttu kehtestab eurosüsteemi tagatisvarade raamistik varaga tagatud võlakirjadele riskijuhtimist silmas pidades rangema menetluskorra, nt rangemad nõuded seoses allahindluste ja hindamisega, võrreldes avatud investeerimisfondidele vastavate tagatud võlakirjadega. Võimaliku tagajärjena võib ettepanud direktiiv mõjutada rahapoliitika osapooli pakendama oma varaga tagatud väärtpapereid selliste tagatud võlakirjade tagatiste kogumisse, saades seega soodsama kohtlemise, mis avaldab negatiivset mõju eurosüsteemi riskikontsentratsioonile.
- 1.3. Samas, kuigi EKP toetab õigusaktide sõltumatutele reitingutele tuginemist vähendavaid õigusalgatusi, peab EKP probleemiks asjaolu, et tekstist on eemaldatud viide kõnealuste osakute puhul nõutavale kõige soodsamale krediitkvaliteedi hinnangule, mis võib veelgi kahjustada tagatud võlakirjade turu usaldusväärsust ja läbipaistvust ning avaldada lõpuks mõju finantsstabiilsusele.
- 1.4. Üldiselt peaks reguleerijate eesmärk lähemas tulevikus olema erandi kaotamine ja tugevate lisakriteeriumide kujundamine tagatud võlakirjade tagatiste kogumi hulka lisatavatele varadele, mis i) ei tugineks sõltumatutel reitingutel, ja ii) oleks piisavalt tugevad, et tagada turu usaldus tagatud võlakirjade vastu, andes samal ajal finantseerimisasutustele piisavalt aega oma vastavate ärimudelite kohandamiseks. Tagasimaksmata emissiooni nominaalväärtuse vähendamist 20 %lt 10 %le vastavalt ettepanud direktiivi I lisa punkti 2 alapunkti c alajaotustele i) ja ii) võib käsitleda positiivse sammuna selles suunas.

2. Muudatusettepanekud

Teksti redaktsiooni ettepanekud sätete osas, mida EKP soovib direktiivi eelnõus muuta, on esitatud lisas koos selgitustega.

Frankfurt Maini ääres, 6. august 2010

EKP president
Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Vt krediitiasutuste asutamist ja tegevust käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (uuestisõnastamine) VI lisa punkti 68 kolmas lõik (ELT L 177, 30.6.2006, lk 1).

⁽²⁾ Vt 31. augusti 2000. aasta suunis EKP/2000/7 eurosüsteemi rahapoliitika instrumentide ja menetluste kohta (EÜT L 310, 11.12.2000, lk 1).

LISA

Muudatusettepanekud

Euroopa Parlamendi ettepaneku redaktsioon	EKP muudatusettepanekud (1)
Muudatus	
VI lisa, punkt 68 alapunkt ii)	
<p>„ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:</p> <p>„Kuni 31. detsembrini 2013 ei kohaldata eelisosakutele, mis on välja antud prantsuse Fonds Communs de Créances või samaväärsete väärtpaberistamisasutuste poolt vastavalt punktidele d ja e, 10 % ülempiiri, tingimusel, et: i) elamu- ja kommertsinnisvaral põhinevad väärtpaberid on käibele lasknud sama konsolideeritud kontserni liige, mille liige on ka tagatud võlakirjade emitent või sama keskse üksusega seotud üksus, millega on seotud ka tagatud võlakirjade emitent (sama kontserni liikmeks olek või seotus tuleb kindlaks teha eelisosakute tagatud võlakirjade tagatiseks muutmise ajal), ja ii) kogu kõnealuseid eelisosakuid toetava esimese kahjukandmise järguga seeria jääb sama konsolideeritud kontserni liikme, mille liige on ka tagatud võlakirjade emitent, või sama keskse üksusega seotud üksuse, millega on seotud ka tagatud võlakirjade emitent, omandusse. Enne nimetatud ajavahemiku lõppu ja hiljemalt 31. detsembriks 2012 vaatab komisjon läbi nimetatud delegerimise asjakohasuse ning vajaduse korral ka sarnase kohtlemise laiendamise asjakohasuse mis tahes muudele tagatud võlakirjade vormidele. Läbivaatamise tulemusena võib komisjon vastavalt talle artiklis 151a antud volitustele võtta vajaduse korral vastu delegeritud õigusakte nimetatud ajavahemiku pikendamiseks või nimetatud delegerimise muutmiseks alaliseks või selle laiendamiseks tagatud võlakirjade muudele vormidele.”</p>	<p>„ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:</p> <p>„Kuni 31. detsembrini 2013 ei kohaldata eelisosakutele, mis on välja antud prantsuse Fonds Communs de Créances' või samaväärsete väärtpaberistamisasutuste poolt vastavalt punktidele d ja e, 10 % ülempiiri, tingimusel, et: i) määratud reitinguagentuur on andnud kõnealustele eelisosakutele krediidi hinnangu, mis vastab tagatud võlakirjade puhul kõige soodsamale krediidi hinnangu kategooriale; ii) elamu- ja kommertsinnisvaral põhinevad väärtpaberid on käibele lasknud sama konsolideeritud kontserni liige, mille liige on ka tagatud võlakirjade emitent või sama keskse üksusega seotud üksus, millega on seotud ka tagatud võlakirjade emitent (sama kontserni liikmeks olek või seotus tuleb kindlaks teha eelisosakute tagatud võlakirjade tagatiseks muutmise ajal), ja iii) kogu kõnealuseid eelisosakuid toetava esimese kahjukandmise järguga seeria jääb sama konsolideeritud kontserni liikme, mille liige on ka tagatud võlakirjade emitent, või sama keskse üksusega seotud üksuse, millega on seotud ka tagatud võlakirjade emitent, omandusse. Enne nimetatud ajavahemiku lõppu ja hiljemalt 31. detsembriks 2012 vaatab komisjon läbi nimetatud delegerimise asjakohasuse ning vajaduse korral ka sarnase kohtlemise laiendamise asjakohasuse mis tahes muudele tagatud võlakirjade vormidele. Läbivaatamise tulemusena võib komisjon vastavalt talle artiklis 151a antud volitustele võtta vajaduse korral vastu delegeritud õigusakte nimetatud ajavahemiku pikendamiseks või nimetatud delegerimise muutmiseks alaliseks või selle laiendamiseks tagatud võlakirjade muudele vormidele.”</p>

Selgitus

Käesolevas arvamuses nimetatud põhjustel peab EKP probleemiks asjaolu, et tekstist on eemaldatud nõue, mille kohaselt määratud reitinguagentuur peab eelisosakutele andma kõige soodsama krediidi hinnangu, sest see võib veelgi kahjustada tagatud võlakirjade turu usaldusväärsust ja läbipaistvust. Sel põhjusel soovib EKP kõnealune nõue taastada. Siiski peaks lähemas tulevikus olema eesmärgiks kaotada erand ja kujundada kaetud võlakirjade tagatiste kogumisse lisatavatele varadele üksikasjalikud usaldusväärsed lisakriteeriumid, mis i) ei tugineks sõltumatutel reitingutel, ja ii) oleks piisavalt tugevad, et tagada turu usaldus tagatud võlakirjade vastu. Seega tuleks direktiivi tekstist välja jätta viited erandi võimalikule (määramatuks ajaks) pikendamisele.

EKP on teadlik sellest, et VI lisa punkti 68 alapunkti i) kohaselt peavad tagatisvarana kasutatavad eelisosakud vastama krediitkvaliteedi astmele 1. See ei vähenda siiski probleemi seoses tekstist välja jäetud nõudega, mille kohaselt määratud reitinguagentuur peab eelisosakutele andma kõige soodsama krediidi hinnangu. Selle põhjuseks on, et krediitkvaliteedi astme 1 hinnangu nõue kehtib ainult tagasimaksmata emissiooni nominaalväärtuse 10 % piirmäär puhul, mida kohaldatakse, kui erandit ei anta. Seetõttu märgitakse, et pädevad ametiasutused peavad kindlaks määrama krediitkvaliteedi astmed 1 kuni 6 kooskõlas direktiivi 2006/48/EÜ artikliga 82, mis viitab krediitkvaliteedi puhul teatavale otsustamisvabadusele. EKP käsitleb kõige soodsama krediidi hinnangu kategooria mõistet siiski kitsamas tähenduses.

Euroopa Parlamendi poolt vastu võetud ettepaned direktiivi redaktsiooni kohaselt võib erandit pikendada kahel tingimusel. Esimese tingimusena ei ole elamu- ja kommertsinnisvaral põhinevad väärtpaberid käibele lastud väljaspool kontsernistruktuuri, mille liige on tagatud võlakirjade emitent. EKP hinnangul võib selle tingimuse täitmist olla praktikas raske kontrollida. Teise tingimuse kohaselt jääb kõnealuseid eelisosakuid toetava esimese kahjukandmise järguga seeria samale kontsernistruktuurile. EKP hinnangul võivad üksused isegi juhul, kui esimese kahjukandmise järguga seeria jääb kontsernile, selle tingimuse täitmisest kõrvale hoida, kasutades turbestrateegiaid. Nimetatud põhjustel ei ole kõnealused tingimused iseenesest EKP arvates piisavad, et õigustada kõnealuste varade

Euroopa Parlamendi ettepaneku redaktsioon

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

arvamist tagatud võlakirjade tagatiste kogumisse. Siiski tunnistab EKP, et kõnealused tingimused pakuvad võlakirjade omanikele teatavat kaitset, eriti kui neid täiendaks ettepanudul direktiivi tekstis taastatud osutus eelisosakute puhul nõutavale kõige soodsamale krediidi hinnangule.

⁽¹⁾ Rõhutatud kiri osutab EKP ettepanekule lisada uus tekst. Läbikriipsutatud kiri osutab EKP väljajätmisettepanekule.
